

2026. szeptember 20. vasárnap Utazás Szófiába a Trákok fővárosába

A Wizzair ajánlatai közül most Szófia nyerte el a tetszésünket legjobban. A kínálatok között a legolcsóbbnak tűnt. Ez is közrejátszott választásunkban.

A 08⁴⁰-es vonattal indultunk Sződligetről. Probléma nélkül érkeztünk Ferihegyre. Elképesztően nagy volt az utasforgalom. Sokáig álltunk sorban, mire az utasbiztonsági ellenőrzésen átjutottunk. Most Ilkával szívóztak egy kicsit. Mire felvettem a nadrágszíjamat, azért Ő is megérkezett a nagy ellenőrzés után.

Rengeteg utas volt, szerencsére sikerült a váróteremben helyet találnunk magunknak. Hosszas várakozás és mászkálások után elindultunk a 23-a kapuhoz. Már elég hosszú volt a sor, mire mi is beálltunk. A beléptetés még el sem kezdődött.

Végre nagy nehezen a beléptetés elkezdődött. Lassan, de biztosan haladt a sor. Mire mi bejutottunk a beszállási várakozó helységbe, addigra elfogytak az ülőhelyek. Szerencsére volt udvarias utastárs, aki átadta az ülőhelyét.

Végre megindult a sor a repülőhöz szállító busz felé. Természetes, hogy nem fértünk fel a buszokra, további negyed órát kellett várakoznunk.

Végre beszállhattunk a buszba. Totál meg volt telve. A másik buszon pedig volt öt utas, akik tök jól jártak, mert nem kellett nyomorogniuk egy totál feltelt buszban.

Végre felszálltunk a repülőre. Kisebb viaskodások után helyünkre ülhattunk.

Eseménytelen úton, különleges élmény nélkül érkeztünk Szófiába.

Leszálláskor nézegettük, hogy vajon melyik hegyre is fogunk holnap felmászni? Elég magas hegyek vannak Szófia környékén, van válogatni való.

Az időjárás előre jelzések szerint sokkal hűvösebb lesz az idő, mint Magyarországon. Hát, dehogy. Harminc fok körüli hőség fogadott miket. Alig kaptunk levegőt a hőségben, amikor kiszálltunk a repülőgépből.

Egész érdekes volt, hogy termó pulcsiban, kezünkben átmeneti kabáttal mentünk a buszmegállóba.

A leírások azt írták, hogy ha az 1-es terminálra érkezik véletlenül a gépünk, akkor egy transzfer busz szállít minket a 2-es terminálhoz. Naná, hogy az 1-es terminálra érkeztünk. Majdnem fél órát kellett várakoznunk a transzfer buszra.

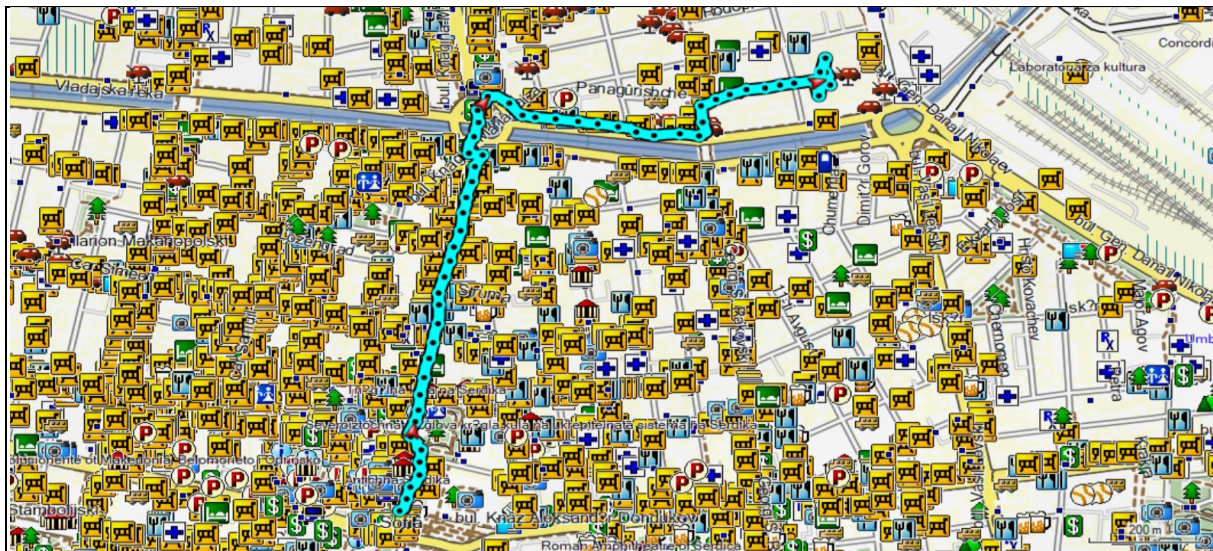
Végre megérkezett a busz, amely mérete elég kicsi volt. Nem túl sokan férnek fel rá. Dehogyan nem. Sok jó ember kis helyen is elfér. Rengeteg utas szállt le a kis buszról. Mire mi is fel tudtunk szállni a buszra teljesen megtelt. Alig találtunk magunknak ülőhelyet.

Nem túl hosszú, mintegy öt perces keringőzés után végre megérkeztünk a kettes terminálhoz.

Megtaláltuk a 4-es Metró megállóját. Kis ügyeskedéssel jegyet is vettünk és már robogtunk is a szállásunk irányába. Legalább fél, de inkább háromnegyed óra kellett, hogy a Serdika állomáshoz érjünk. 19 megállót ültünk végig. Meglepő volt, hogy a Metró alig ment a föld alatt, sokkal inkább egy

elővárosi vasúthoz hasonlított, aminek sűrűn vannak a megállói. A földfelszín feletti részek egész végig műanyag lapokkal vannak befedve. Egész érdekes megoldás.

Végre megérkeztünk a Serdika Metró megállóhoz. Kicsit nehezen találtuk meg a helyes irányt. Szófia közvetlen belvárosában voltunk. Láttunk egy szép mecsetet, meg egy gyönyörű templomot.

Vajon merre kell menni? A GPS szerencsére megmondta a helyes útirányt. Nélküle csak forgolódtunk volna erre-arra.

A Metró aluljárójában Római kori leletek vannak kiállítva. Egészen ügyesen megoldották. A háttérben Szófia egyetlen török időkből megmaradt Mecsetje. Ezt majd a későbbiekben meg fogjuk nézni, ha bejutunk, mert a muszlimok állandóan imádkoznak és akkor értelemszerűen a hitetlenek nem mehetnek be a templomba. A mecset mellett egy nagy kirakodó vásár volt. Mondtam Ilkának nézzük meg, de csomagokkal, fáradtan inkább kihagytuk. Lehet, hogy munkanapokon nincsen itt vásár. Majd a későbbiekben meglátjuk.

Fáradtak voltunk, a derekam is érzékeny volt. Ilkának nem tudtam segíteni a csomagok cipelésében, volt is miatta lelkiismeret furdalásom, de hát most sajnos ezt dobta a sors. Alig vártuk, hogy megérkezzünk a szállásunkra. Megérkeztünk az Oroszlános hídhöz. Meglepődtünk, hogy a város főfolyójában alig csörgedezik valamennyi víz. Átmentünk a hídon és szállásunkig gyalogoltunk. Elég fáradtak voltunk, alig vártuk, hogy megérkezzünk. Kicsit nehezen jutottunk be szállásunkba, de megoldottuk. Végre lepakolhattuk cuccainkat.

Lepakolás után elmentünk vásárolni a közeli Lidl-be. Egy nagy Lidl van a szállásunkhoz egészen közel. A választéka és az árai hasonló, mint Magyarországon.

Vacsorára bolti zacskós levest és olasz töltött tésztát raviolit, sajttal, tejföllel ettünk. Igen jólesett minden enivaló.

Rendkívül fáradtan, de elégedetten tértünk nyugovóra. Kíváncsian várjuk a holnapi nap kalandjait.

2026. szeptember 21. Szófia városnézés + Vitosha

Reggel 4 óra környékén ébredtünk. Ez Magyarországi idő szerint 3 óra. Megzavart minket az egy óra eltolódás.

Rendkívül meglepő volt, hogy reggel hétkor még tök sötét volt minden. Azért csak kivilágosodott. Reggeli után elindultunk a mai napi kirándulásunkra. Két célpontunk volt. Először a város fontosabb látnivalóinak megtekintése, majd a Vitosha hegységben való gyalogtúra.

Hosszú gyaloglás után a Szlovák nagykövetség épületéhez értünk, ahonnan indulnak a buszos túráink a Rilai kolostorhoz, majd következő napon Plovdivba.

Megállapítottuk, hogy itt bizony eléggé nehézkes a parkolás. Bízunk benne, hogy megtaláljuk a megfelelő buszt.

Rövid séta után megérkeztünk a Nyevszkij székesegyházhoz. A templom a leírásoknak megfelelően hatalmas méretű, de!!! Nagyon lepusztult kívülről. Nagyon ráférne egy teljes felújítás. Belülről szép, de azért nem estünk hanyatt a gyönyörűségtől. Méretei hatalmasak. A leírások szerint háromezer ember is elférhet a templomban. Igaz csak állva, mert székek, vagy padok nincsenek a templomban.

Következett a Szófia templom. Ez a kis templom sokkal szebb és érdekesebb volt a nagytemplomnál. Lehet, hogy még nem volt nyitva, mert az ajtaján alig tudunk bemenni, csak a fele volt nyitva.

Nagyon szép volt a templom.

Ezután a Parlament épülete következett. A Budapesti parlament épületével nem is lehet összehasonlítani. Egy reneszánsz építmény, semmi különlegességgel.

A parlament mellett az Akadémia épülete van. Előtte pedig az ország függetlenségét kivívó Cár lovas szobra.

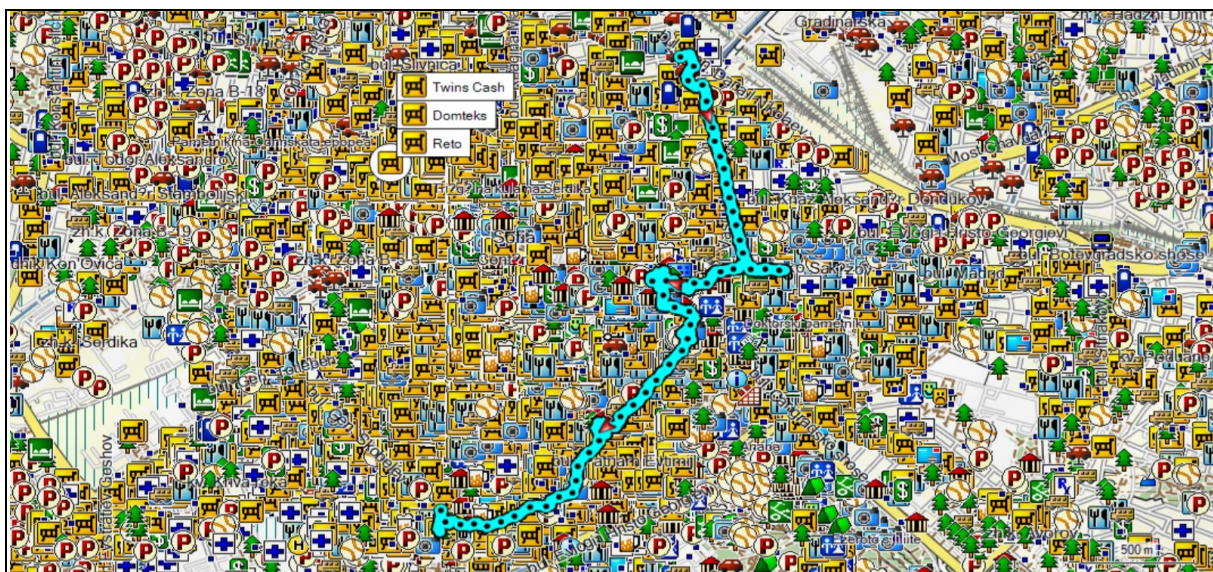
Ezután bejutottunk a város sétáló utcájába. Némi nézelődés után egy csodás templomhoz jutottunk, amit a leírások nem is említenek. Sokkal szebb volt, mint az előzőleg látott templomok.

Hosszú gyaloglás után megérkeztünk a Nemzeti Kulturális Központhoz. A Bolgárok egyszerűen NDK-nak nevezik. Az épület hasonló, mint Budapesten a MÜPA. Azzal a különbséggel, hogy az NDK előtt csodás szökőkutak, és egy szép park található. Na ez már igen, valóban kiemelkedő színvonal.

Mivel már fáradtak voltunk és mosdóba is kellett mennünk, ezért beültünk egy kávézóba. Nagy finom csokoládét ittunk. Ilka egy finom, mit tudom én milyen sütit is rendelt.

Általános véleményem, hogy Szófia belvárosi része nem olyan szép, mint Budapesté, de az emberek nem élnek rosszabbul, mint a magyarok. Mindenesetre meglepő, hogy a Bolgárok meg tudták oldani az euró bevezetését, mi meg csak egyhelyben topogunk.

Táv: 6 km; szint: -

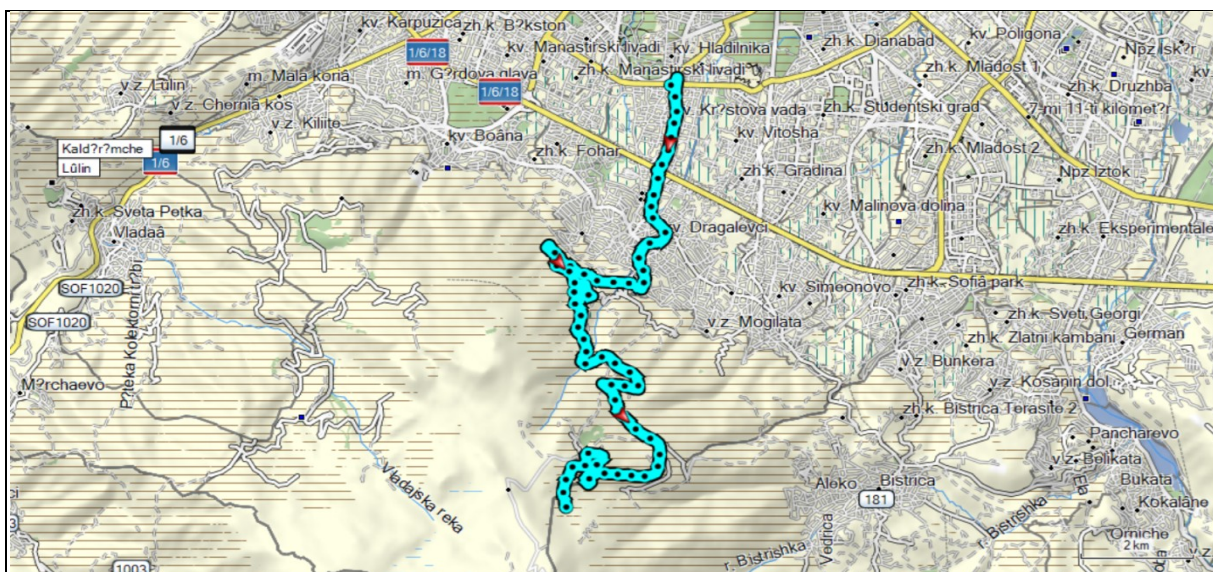

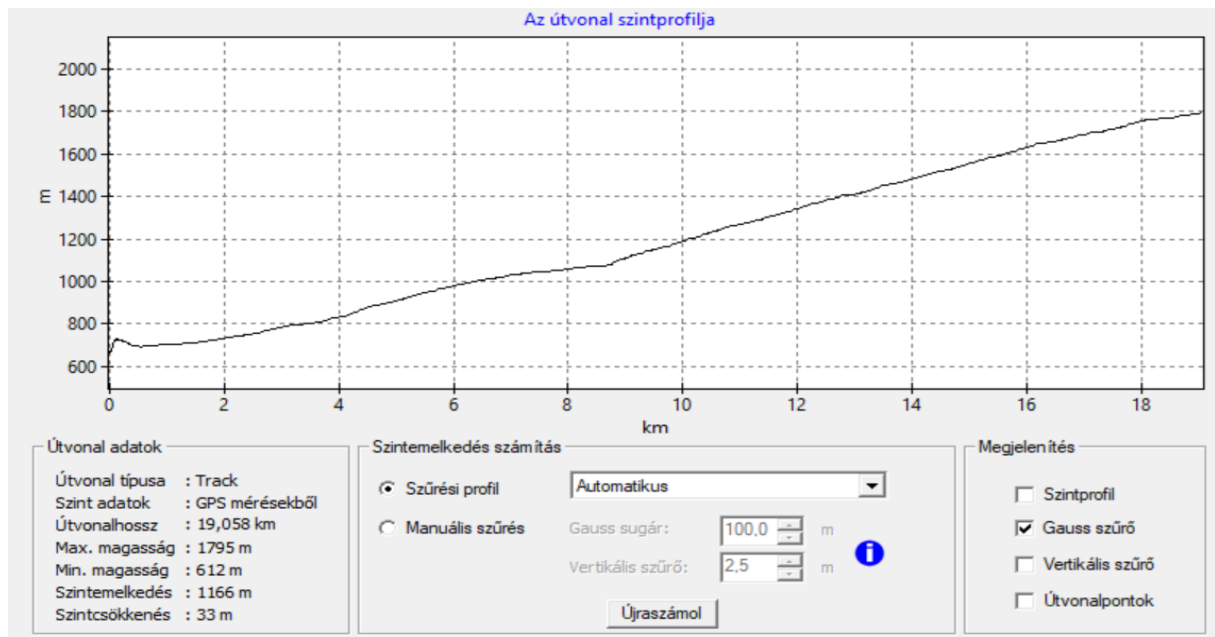
Lementünk a Metróba a pihenő után. A jegyáros hölgy javasolta a napi jegy megvásárlását. A napi jegy három jegy árával egyenlő, 2,4 €. Kíváncsi lennék Budapesten mennyibe kerülhet a napi jegy.

Leszálltunk a Vitosha Metró végállomásánál. Felmentünk az aluljáróból. Találtunk egy buszmegállót, de kiderült, hogy a Vitosha hegyre tartó 66-os busz nem innen indul. Szerencsére a GPS ismét segített. Megtaláltuk a 66-os busz megállóját. Mivel ritkán jár, rendkívül szerencsésnek éreztük magunkat, hogy csak nyolc perct kell várnunk a buszra. Várhattunk volna akár egy órát is.

Megindultunk a Vitoshára. Nagyon komoly emelkedők, szerpentinek után felértünk az Aleko menedékházig. Háromnegyed órás szerpentinezés után leszálltunk a buszról az 1830 méter magasságban lévő menedékház közelében. Itt lanovka is van, ami nem üzemelt.

Az alábbi térkép szemlélteti, hogy milyen útvonalon jutottunk fel a Vitosha Metró megállóból az Aleko menedékházhoz.

A Kamen Del csúcsához vezető ösvényre tértünk rá. Elég nehéz volt a terep. Bokatoró, nehéz ösvényen haladtunk. A kilátások elképesztően szépek voltak. A szél is egyre erősebben fújt, ezért felvettük a kabátjainkat. Nem gondoltuk volna, hogy erre sor kerülhet. Pedig nagy szükségünk volt a kabátokra. Sapka, sál is kellett. Azért mégis csak kétezer méter magasságának közelében jártunk.

Végre megérkeztünk Kamen Del csúcsa közelébe. A csúcshoz egy elég veszélyesnek tűnő, meredek emelkedőn lehetett feljutni. Inkább kihagytuk minthogy testi épségünket veszélyeztessük.

A csúcshoz közeli szikláról csodás kilátásban gyönyörködhattunk. Szófia városára elképesztően szép volt a kilátás. Ilyen magasan még nem jártunk sohasem.

A csúcsról vissza indultunk a menedékház irányába. Egy régen megszűnt vendéglő, esetleg menedékház melletti padra szerettünk volna leülni pihengeti egy kicsit. Gimnazista korú társaság ült a padnál. Már órák óta ott ücsörögtek, mert amikor a Kamen Del csúcs irányába elindultunk, már akkor is ott voltak.

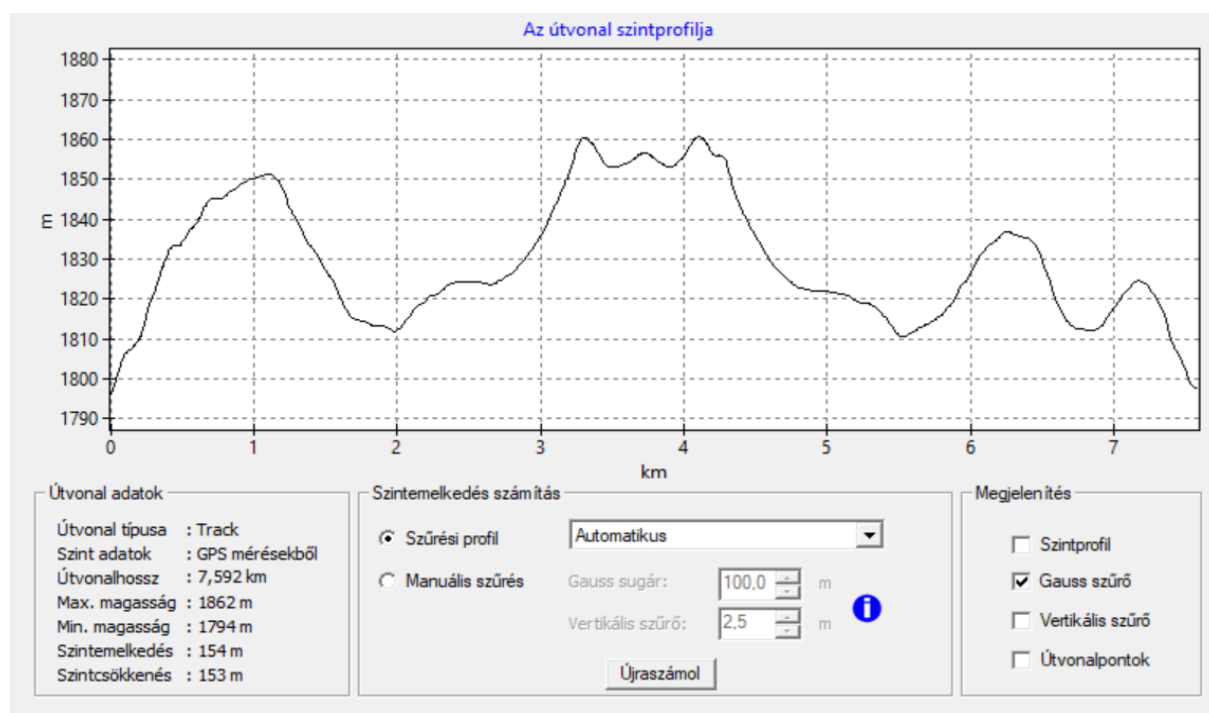
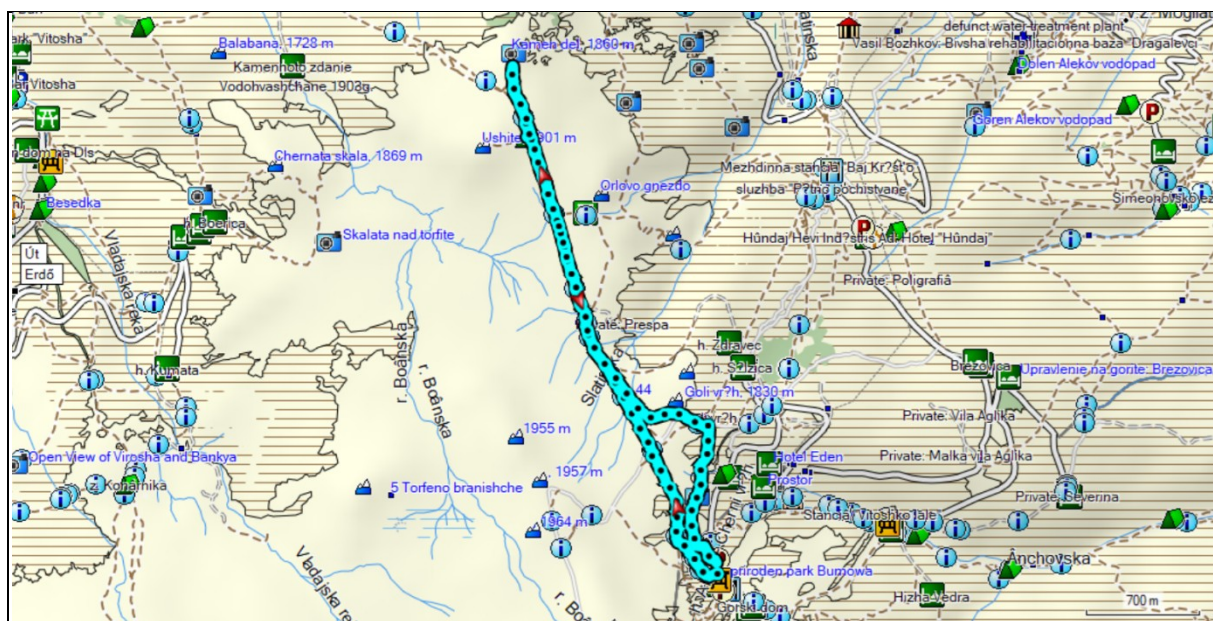
Leültünk helyhiányában egy sziklára étkezni.

Az ifjúság gond nélkül ücsörgött a padon, a kutyájuk megszerette volna enni a szendvicseinket. Megettük a szendvicseinket, elindultunk a buszállomás irányába. Kb. egy perc múlva az ifjúság elkezdett pakolni és elhagyta a padokat. Teljesen felháborodtunk rajta, hogy megvárták, hogy mi elmenjünk onnan és azonnal pakoltak.

Menetközben le is előztek minket. Tudtuk, hogy ugyanarra a buszra pályáznak, mint amit mi is el szerettünk volna élni.

Szerencsésen megérkeztünk a buszmegállóba. Nagy volt a tömeg a kis buszhoz viszonyítva. Mindenki sietett felszállni. Az ifjúság persze tolakodott. Nagyon visszataszító és undorító volt a viselkedésük.

Magashegyi túra, táv: 8 km → 24 pont; szint: 200 m → 8 pont; **MTSZ pont: 32**

Hosszú buszozás után megérkeztünk a Vitosha Metró állomáshoz. Rengeteg utas volt a Metrón.

Végre leszálltunk az Oroszlános hídnál. A Billába szerettünk volna bemenni vásárolni. Naná, hogy az ellenkező oldalon mentünk fel az aluljáróból.

Úgy gondoltuk, hogy inkább a szállásunkra sétálunk, lepakolunk és utána megyünk el a közeli Lidl-be vásárolni.

Vásárlás után egy nagyon finom paprikás krumplit ettünk.

Rendkívül fáradtak vagyunk, talán jó is lesz a szervezett túra a holnapi napon.

2026. szeptember 22. Rilai kolostor látogatás, szervezett túra

Megérkezett ide is a hidegfront, jól lehűlt a levegő. Legalább tíz fokkal esett vissza a hőmérséklet az előző napokhoz képest.

Reggel már hat óra környékén felébredtünk. Reggeli után elindultunk a Szlovák nagykövetség épületéhez, ahonnan indulnak a szervezett utakra a buszok.

Nagy volt a kavarodás. Rengeteg busz volt a parkolóban. Néhány kérdezgetés után azért kiderült melyik busz lesz a miénk.

Sikerült időben felszállnunk a buszra, hála Ilka ügyességének. Jó helyünk volt az ötödik sorban.

A busz rövidesen teljesen megtelt, és elindultunk. A programban nem volt meghirdetve, de a Bojána kolostorhoz mentünk, el is kértek 10 €-t a belépőért.

Sokáig mondogatta idegenvezetőnk az információkat a Bojána egy elég kisméretű templom, hogy lehet ennyit beszélni róla.

Húzta az időt, mert az előttünk járó csoport tagjainak végeznie kellett a látnivalók megtekintésével.

Kiderült, hogy egyszerre csak kilenc embert engednek be a templomba tíz percre tartózkodhatott bent egy-egy csoport. Nekem elég lett volna egy perc is belőle.

Mi ügyesek voltunk, ezért az első csoporttal bejutottunk. Nagyon kis templom ez a Bojánei templom, de a teljes fala tele van falfestményekkel. Nagyon jó állapotban vannak ezek az freskók. A templom összes fala, és a mennyezet is teljesen tele van festményekkel.

Láthattuk Jézus képében a festőt. Aztán láttuk Jézust, mint fiatal kamaszt. Szerencsére észrevettük az utolsó vacsoráról szóló képet is.

Nagy élmény volt ez a kis templom. A freskók a VII. században készültek és nagyon jó állapotban vannak. Úgy gondolom, hogy Bulgária kiemelten fontos látnivalóját tekintettük meg.

Mivel utánunk még sokan szerették volna a freskókat megnézni, nekünk rengeteg időnk volt, ezért a közeli kávézóban ittunk egy nagyon finom kávét.

Mire visszaértünk lassan végeztek a csoportunk utolsó tagjai is.

Hosszú buszozás következett. Lassan autópályára érkeztünk, utána hosszú egyenes út után Rila településre érkeztünk. Kicsit rossz volt nézni a lepusztult épületeket.

Hosszú serpentinezés után megérkeztünk a Rilai kolostorhoz. A bejárat közelében rengeteg autó, busz parkolt.

Beléptünk a kolostorba. Csodás környezetbe értünk. A kolostor hatalmas hegyek ölelésben van és rendkívül szép.

Bementünk a Főtemplomba. Csodás, szépséges volt. Sajnos a fényképezés tiltott volt, ezért fényképek nem készültek erről a csodálatos templomról. Tele arannyal. Azt hiszem ennél szebb templomot még soha nem láttam.

A templom látogatás után felmentünk a templom tornyába, ami négy, vagy öt emelet magasságú. Az első két emeletet falétrán kellett megtennünk.

Ezután félméteres kőlépcsőkön másztunk fel a torony tetejére.

A boltozatos alakú ablakokból némi kilátás nyílt a kolostorra, valamint a környező csodás hegyekre. Nagy élmény volt.

Máskáltunk még egy kicsit, de azért a sok jóból is megárt a sok. Elég volt a szenteskedésből.

A kolostoron kívül leültünk egy padra és ebédeltünk. Ebédelés közben nézegettük az autósok szörnyű viselkedését.

Rövidesen felszálltunk a buszra és Szent Iván barlangjának feljáratához értünk. A leírások szerint lépcsőzetes feljárás, majd a végén kicsit meredek köves feljáró van.

No, ehhez viszonyítva egy rendkívül nehéz, meredek nagyon nehéz, tele nagy kövekkel teli terep következett. Bokatorró, veszélyes terepen értünk fel Szent Iván kápolnájához, amely háta mögött volt annak a barlangnak a bejárata, ahol a szent hosszú éveken keresztül élt.

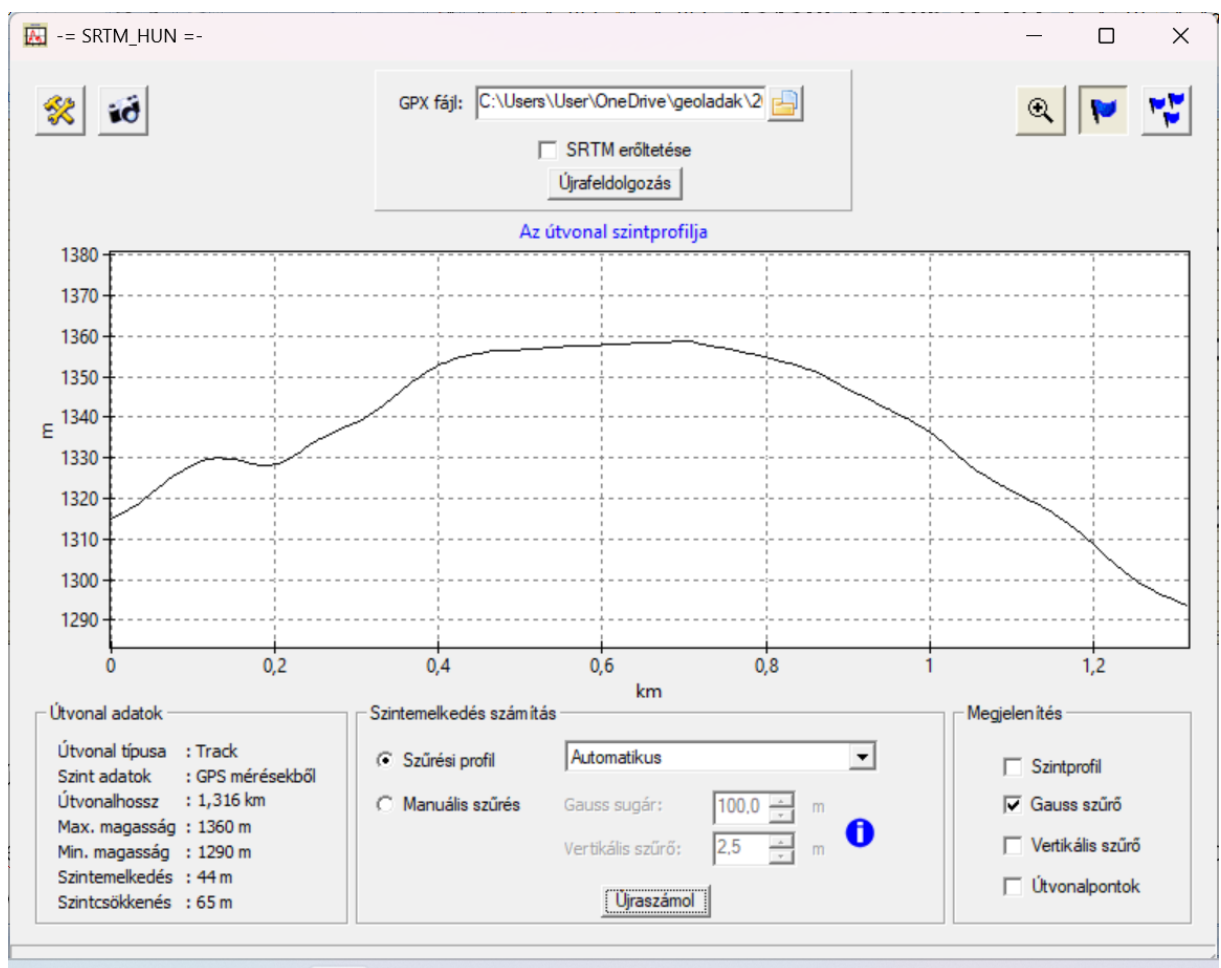
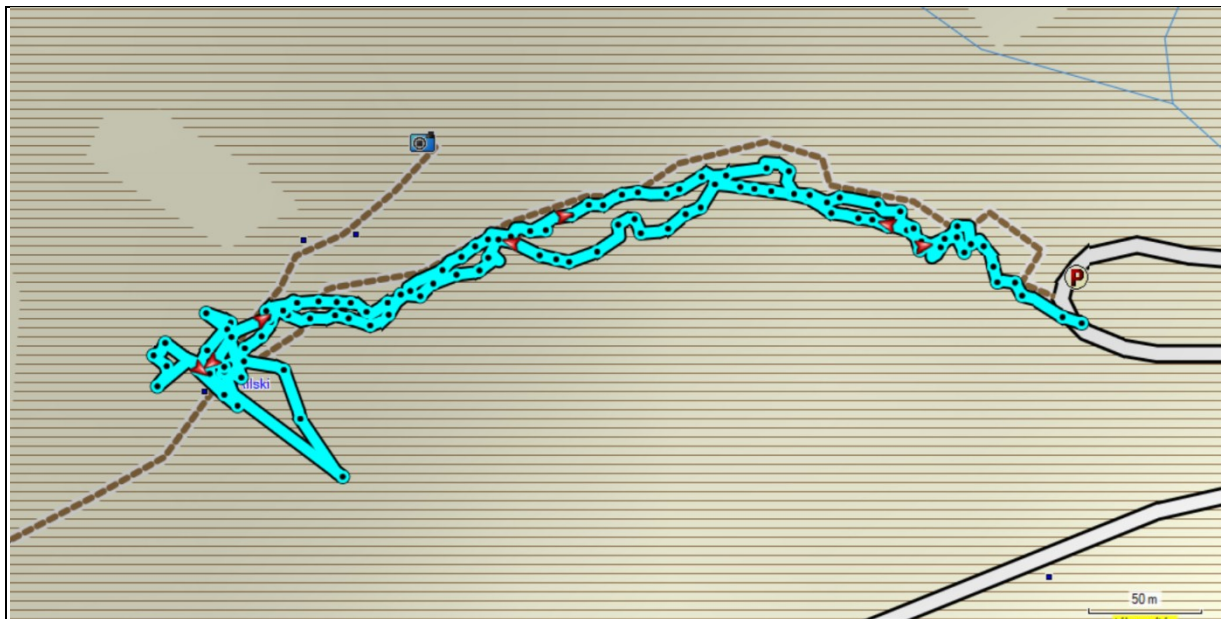
Nagyon lassan haladt a sor. Ez már gyanús volt.

Beértünk a barlangba, ahol Szent Iván emlékhelye van kialakítva.

Ezután egy fából kialakított tyúklétrához értünk, ami egy majdnem függőleges szülőcsatornához vezetett.

Na, hát ezért ez sok volt a sérült derekamnak. Ilka se túlságosan szerette volna a szülőcsatornán való mászást. Inkább visszafordultunk.

Nehéz lejtős terepen vigyáztunk arra, nehogy bokatorrést szenvedjünk. Felfelé menet egy idős férfi elesett, a szeme környéke tiszta vér volt. Jó, hogy komolyabb baja nem történt. Vigyázni kellett, mert igen nehéz volt a terep. Végre leérkeztünk a buszhoz. Megállapítottuk, hogy ez volt az a hely, ahol egyet többször jártunk a kelleténél.

Hosszú buszozás után visszaértünk Szófiába. Az alábbi térkép mutatja merre jártunk

A Lidlbe beugrottunk. Vásárlás után rendkívül ízletes vacsorát készítettünk. A menü zacskós leves volt, zöldborsó főzelékkel, sajtos fradi kolbásszal.

Nagyon elfáradtunk, azt hittük, hogy ez a mai nap egy kicsit könnyebb lesz a tegnapi napnál.

Holnap Plovdivba megyünk. Reméljük, hogy könnyebb nap lesz az előző napinál.

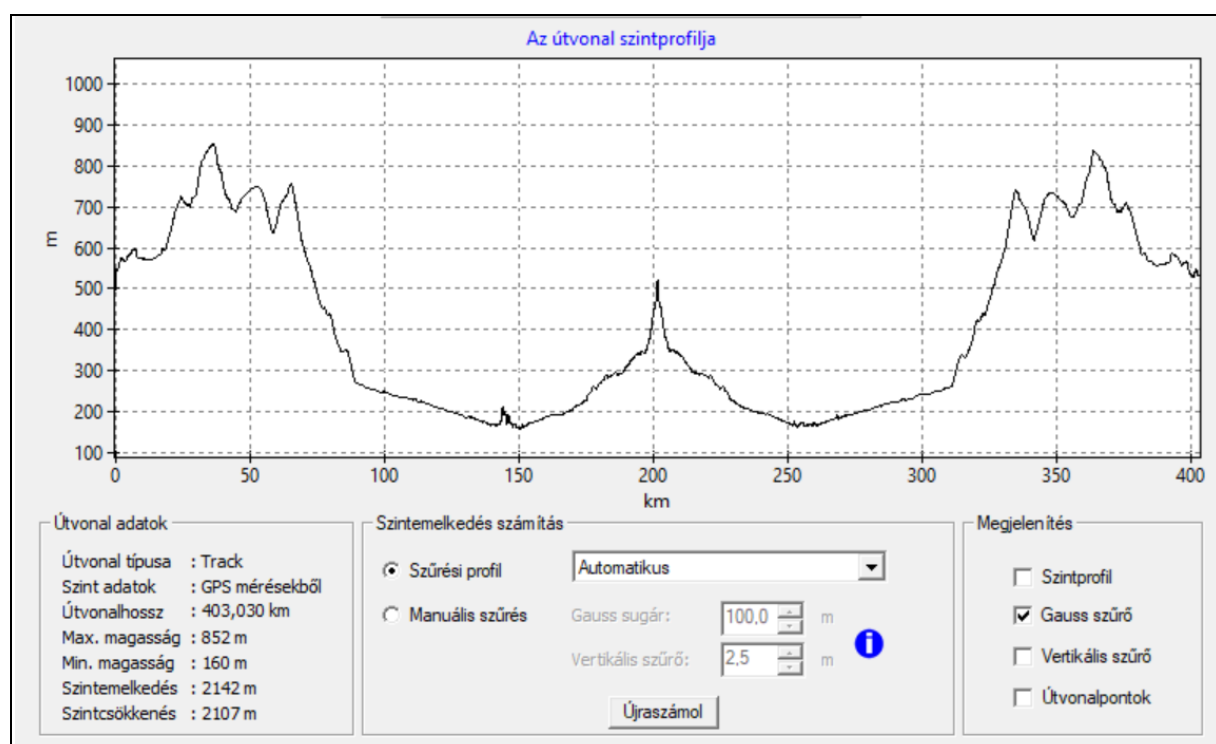
2026. szeptember 23. Plovdivi kirándulás

Reggel korán ébredtünk. Igen hűvös van. Reméljük nem fog esni az eső a mai napi kirándulásunkon. Reggel hétkor már indultunk is a találkozó helyre. Kicsit korán érkeztünk, ezért a közeli parkban sétálgattunk rövid ideig.

A parkolóhoz $\frac{3}{4}$ 8-kor értünk vissza, már bent állt a kis méretű, 20 személyes buszunk. A személy és az utazási jegy azonosítása után már fent is ültünk a buszon. Egymás mögött. Nem kellett nyomorognunk. Ez a busz egyébként tágasabb, kényelmesebb volt, mint előző napon a Rilai busz volt.

Szerencsére nem telt fel a busz, ezért maradhattunk is az eredetileg elfoglalt helyünkön.

Mai napon megtett táv: 403 km; szint: 2150 m

Elindultunk Plovdiv irányába. Rövidesen már autópályán robogtunk. Plovdiv előtt megálltunk egy kávéra és a mosdó meglátogatásának céljából. Nagyon okos ötlet volt az egyébként jópofáskodó, angolul nagyon hadaró vezetőnktől. Nehezen lehetett a beszédét érteni.

Megérkeztünk Plovdiv központjába. Vezetőnk végigvezetett minket a török korból szépen megmaradt épületek között. Szebbnél-szebb házakat és templomokat láttunk.

A Nebet Tepe dombról elképesztően szép kilátásban gyönyörködhattunk. Ez a hely arról híres, hogy az ősi Plovdiv városát itt alapították. A területen először a trákok telepedtek le, majd II. Fülöp makedón király és a Római Birodalom bővítette. A város terjeszkedésével a Nebet Tepe a város fellelővára vált.

Ezután tovább mentünk a török házak között. Vezetőnk egy sárga épületet emlegetgetett nagyon, hogy oda tartunk.

Meg is érkeztünk a sárga épülethez. Egy zeneiskola volt. Az épület mellett van egy átjáró és már a római kori amfiteátrumnál voltunk. Nagyon jó állapotban lévő építmény. Nagyon-nagy kár, hogy nem mentünk be a falai közé csak felülről néztük meg.

Ezután leértünk Djumaija dzsámihoz. A török kori emléket is csak kívülről néztük meg. Idegen vezetőnk azt mondta, hogy csak muszlimok látogathatják, keresztények nem tehetik be a lábukat a templomba.

Egy római kori stadion részletét megnéztük, ezután szabad program következett.

A sétálóutca hasonló, mint Budapesten a Váci utca. Talán ezért egy kicsit szerényebb kiadásban. Enni is szeretttünk volna. Egy kis gyorsétteremben nagyon finom Bolgár kajákat rendeltünk. Az üzlet előtt asztalnál fogyasztottuk el ebédünket. Néha erősen fúj a szél, féltünk nehogy a tányérjainkat elfújja.

Még volt egy kis időnk, sétálgattunk a sétáló utcában. Ilka az unokáknak vásárolt ajándékot. Rövidesen megérkeztünk az idegenvezetőnk által megadott találkozási ponthoz. De vajon, hol fogunk ténylegesen találkozni?

Kis keringőzés után végre megláttuk az idegenvezetőnket. Lassan szivárogtak utastársaink is.

Elindultunk a Plovdivtól 55 km-re levő trák parkhoz, ami Starosel településtől elég távol, de még a településhez tartozó helyen van. Útközben elkezdett szakadni az eső. Jól nézünk ki, a trák emlékparkban lehet, hogy jól megázunk? Szerencsénkre az eső elállt, sőt Starosel környékén egy csepp eső sem esett.

Nagyon szép helyen van, magas hegyek ölelésében.

Egy elég hosszú és meredek aszfalt úton gyalogoltunk fel az emlékparkhoz. Nemsokára utánunk egy idős társaság megérkezett a kasszához autóval jöttek fel. Talán lehet, hogy minket is felvihetett a buszunk.

Egy földalatti trák korabeli templomot tekintettünk meg, ami elvarázsolt minket. Hát ezért érdemes volt idejönni.

Az trák korabeli emlék látogatása után visszagyalogoltunk a parkolóhoz és elindultunk vissza Plovdiv irányába.

Megálltunk Staro Zhelezare művészeti falunál. A házak falára ismert politikusok, zenészek, színészek képei vannak felfestve. Itt körülnézegettünk egy darabig.

Ezután visszaindultunk Plovdivba azokért az utastársainkért, akik nem jöttek velünk a trák emlékhelyhez.

Az esőnek szerencséire már csak a nyomait lehetett látni. Helyenként hatalmas nagy tócsák voltak.

Megérkeztünk Plovdivba, ahol elképesztő nagy dugó volt. Hosszas araszolgatás után végre felvettük a Plovdivban maradt utastársainkat. További hosszú araszolás után végre megérkeztünk az autópályára.

A hazaúton a sofőr kifagyasztotta a társaságot, majd megfagyunk úgy nyomta a klímát. Hiába zártuk el, attól még hideg volt.

Nem is álltunk meg sehol egészen az út végéig. Szerintem már mindenki nagyon várta, hogy hazaérjen csőtörés nélkül.

Összefoglalva: a mai nap nagyon hosszú volt, de rendkívül tartalmas volt és gyönyörű helyeken jártunk. Az idegenvezetés kicsit fura volt, de sok érdekes információhoz jutottunk a környékről. Az utasokra egy kicsit jobban kellett volna figyelni.

Holnap hazautazunk. Délelőtt még néhány, eddig kimaradt emlékművet tekintünk meg Szófia városában, majd kiutazunk a repülőtérre.

2026. szeptember 24. Szófia városnézés + hazautazás

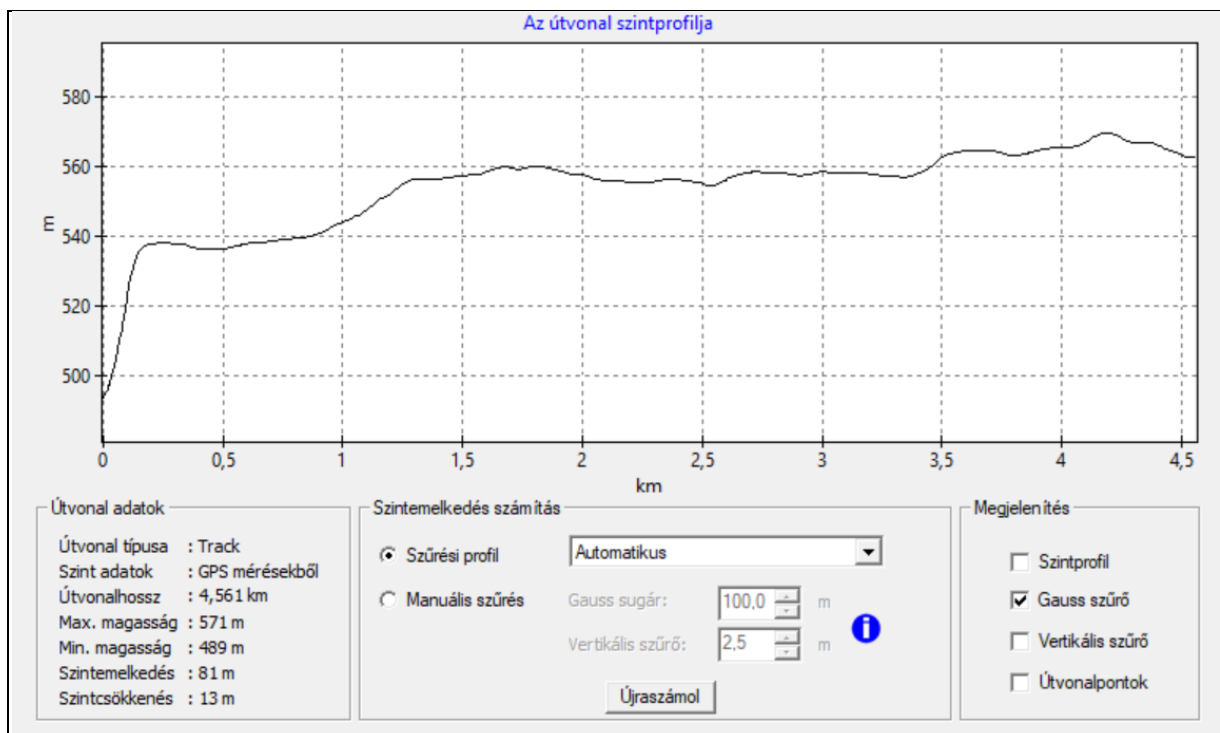
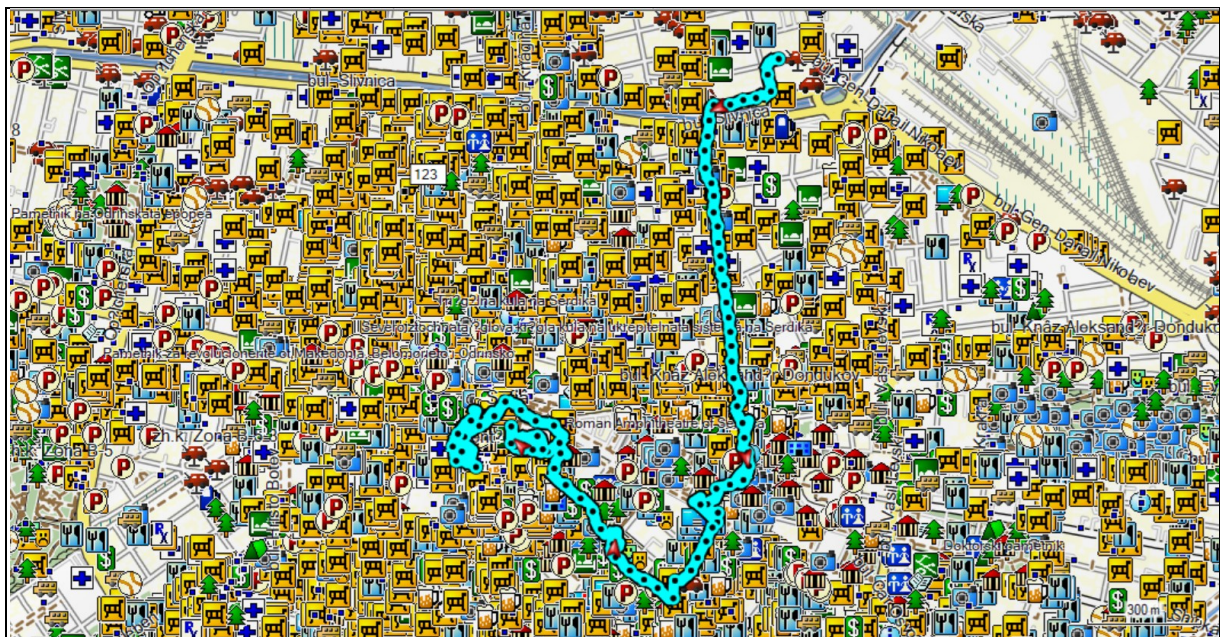
Reggel viszonylag későn ébredtünk. Fáradtak voltunk az előző napok nehéz túrái miatt.

Paraszt reggelit ettünk. Egész jól sikerült, pedig alapanyagunk nem igazán volt hozzá megfelelő.

Szép lassan összekavartuk a cuccainkat, felkészültünk a hazautazásra.

Mivel a repülő elég későn indult vissza Szófiából Budapestre, ezért még Szófia látnivalóiból megtekintettük azokat, amelyeket még nem láttunk.

Táv: 5 km; szint: 100 m

Hosszas gyaloglás után megérkeztünk az Orosz templomhoz. Tényleg nagyon szép a templom és még a kriptájába is le tudtunk menni, megnézni Szent Szerafim sírját. Meglepődtünk rajta, hogy mekkora nagy volt a forgalom a kriptában. Nagyon sok ember teszi tiszteletét a nagy szentnek.

Ezután rövid séta után eljutottunk az Ivan Vazov színházhoz. Az épület nagyon impozáns. A színház előtti park is rendkívül szép és rendezett.

Ezután a Szent György rotunda felé vettük az irányunkat. A rotunda az Elnöki palota udvarában van. Nagy meglepetésünkre pont akkor érkeztünk az Elnöki palota bejáratához, amikor a déli őrségváltás volt. Egész sok ember gyűlt össze az esemény megtekintéséhez.

Ezután megnéztük a Rotundát. Belülről nagyon szép. Tele van régi falfestményekkel. Kiderült, hogy ez Szófia legrégebbi épülete. Kár, hogy tiltották a fényképezést.

Ezután a Parlmanet épületét néztük meg. Előző napon a Parlament másik oldalát láttuk. ez egy kicsit emlékeztetett a moszkvai és varsói hasonló építményekre, kicsit a mérete volt kisebb. Feltételezhető, hogy a szovjetek építették valamikor, mert feltűnő a hasonlóság az építmények között.

Ezután a Srednika térre értünk. Megnéztük Szófia legkiemelkedőbb vallási helyét a Szent Nedelja székesegyházat. Nagyon szép volt belülről, szerencsére nem tiltották a fotózást. Vagy legalábbis nem szóltak érte.

Nagyon fáradtak voltunk, hiszen már pár órája sétáltunk és a cuccainkat is cipelnünk kellett, hiszen a szállásunkat reggel el kellett hagynunk. Beültünk a Srednikán egy kávéházba, ahol finom forró csokoládét ittunk.

Eljött lassan a Szófiától való búcsúzás időpontja.

Lementünk a Metróba és kisebb várakozás után felültünk a repülőtér felé tartó négyes metróra. Hossza utazás után megérkeztünk a repülőtér 2-es termináljára, de a mi repcsink az 1-es terminálról indult. Felültünk a két terminál között közlekedő buszra és pár perc múlva már az 1-es terminál előtt voltunk.

Volt az indulásig bőven időnk. Sok várakozás után végre a biztonsági ellenőrzésen túlestünk. Naná, hogy kipakoltatták a laptot. No meg folyadéknak nézték a fogkrémeket, a derekmra a kenőcsöt is. Szinte teljesen szétpakoltattak.

Na, ennek is végre vége lett. Bejutottunk az indulási oldalra. Szerencsére volt még ülőhely. Ilka mászkált egy kicsit. A gyerekeknek ajándékot keresgélt, meg folyadékot vásárolt az utazáshoz.

Végre beszálltunk a gépbe. Elég csúnya, felhős, szeles időben repültünk. Időnként nagy volt a turbulencia. Mivel a gép vége környékére kaptunk helyet, itt még erősebben lehetett érezni a turbulencia rendkívül kellemes élményeit.

Nagyon szürke, esős időben érkeztünk Budapestre. Megállapítottuk, hogy az átmeneti kabátra eddig is szükség volt Bulgáriában is, de itt Magyarországon sokkal kedvezőtlenebb az időjárás, jó hogy vittük magunkkal a kabátot.

Renivel és Sacikával találkoztunk a Kökin.

Ezután szép nyugiban hazértünk Szódligtre. Megállapítottuk, hogy talán még nem kell elindítanunk a fűtést.

Nagyon szép napokat töltöttünk Bulgáriában. Jobban sikerült az út, mint amire számítottunk. Ráadásul a költségek nagyon kedvezőek voltak.